

Piibli õppetükid.

Jeesuse elu.

(Särg).

„Kui keegi tema tahtmise järele tahab teha, see tunneb, kas see õpetus Jumalast on, või kas mina iseenesest räägin“.

Joan. 7. 17.

„S. P. Adw. Eesti Liit“ Tallinnas.

Piibli õppetükid

3. aprillist kuni 26. juunini 1926.

1. õppetükk — 3. aprillil.

Tähendamissõna kurjadest maameestest.

Matt. 21, 33—46.

Sissejuhatus.

Jeesus viibib Jerusalemas. Ta on end Jumala kojas elava Jumala Pojana tõendanud. Tema tuleb uut seadust alustama. Wana seadus on oma elujõu kaotanud; nüüd peab uus loodama. Tõkkib küsimine: Kas ei oleks võimalik olnud uut luua, ilma wana äraheitmata? Tähdendamissõna annab sellele wastuse: Jeesus ei wõinud sellepärast teisiti talitada, et ta wilja ei leidnud. Ja wilja ei leitud sellepärast, et rahwas, iseäranis aga weel rahwa juhid, omakasupüüete orjad olid ja tõrkusid Jumalale seda andmast, mis tema oma oli.

Küsimused.

1. Tähdendamissõna ja selle tähendus.
 1. Mida jutustatakse meile 33—37 salmides? Kes on see majajäänd? Mis tähendab wiinamägi? Jes. 5, 7.
 2. Mida mõistame aia all? Ew. 2. 14. 15. Mida tähendavad torn ja jurutõrs? (Templit ja jumalateenistust).

3. Kes on maamehed või rentnikud? Kes on saadetud sulased? Kes on see Poeg?

II. Jumala tagajärjete püüe Israeli seas.

4. Mida võis Jumal oma eelhoollituse üle Israeli eest võelda? Jef. 5, 4. esim. osa.

5. Mida pidi Jesaia rahva juhtidele etteheitma? Jef. 5, 8. 11. 12. Kuidas kaebas Jeremia rahva tarmaste üle? Jer. 23, 1. 2.

6. Kuidas aetas Israel end Jumala vastu? Jer. 20, 1. 2; Ap. t. 7, 52.

7. Missugust viimast taset tegi Jumal? Joan. 3, 16. Kas tunnistas Israel Jeesuse õiguseid? Joan. 1, 11; 2, 15—18; Matt. 21 23.

8. Kellega ühesmeeles olewateks peab Jeesus rahvast ja tema juhtisid tunnistama? Joan. 8, 44. Mis on tema ütelse järelendus? Joan. 8, 59; 10, 31; 19, 7. 1. märkus.

III. Kohus maameeste üle.

9. Missugusele ülestunnistusele mõjutas Jeesus oma vastaseid selle tähendamisdüa läbi? Matt. 21, 40. 41. Mil viisil läks see sõna kõige ennem täide? Ap. t. 13, 46.

10. Mis pidi selle kohtu-otsuse kõrgem aste olema? Matt. 21, 42. 43; Ap. t. 4, 10. 11. Kuidas on see sõna täide läinud? 2. märkus.

11. Missugused võimalused, meie vahelkorras Kristusega, on meile antud? Matt. 21, 44; Ew. 2, 19. 20.

IV. Võrdlusüsimused.

Kuidas tarvitas Israel oma eesõiguseid? Mitspärašt ärritab niisugune ülespidamine kõigeenam Jumala viha? Luka 12, 48. Missuguseks hoiatuseks on see meile? 3. märkus.

Märkused.

1. Mida selgemalt ja vähem varjatult Jeesuse tunnistused hukatuse lähenemist mõista andsid, seda kindlamini pidasid juudid eneste püha jäänuste muu-

10420

211
mijatest ja furnulehadest finni ja seda enam süttis nende sees Kaini wiha põlema Jumala saadiku wastu.

2. Kui wariseerid ja kirjatundjad, kes ju tõelikud ehitajad Jumala koja juures olid, endid Jeesuse wastastena seletasid, ja teda kui kõlbmata kiwi ärasteisid, siis tulid erakorralised hooneehitajad, ewangelistid ja apostlid, ja ehitasid uue kiriku, mis Kristuse kogudus oli, selle ärasteidetud kiwi peale.

3. Tähendamisõna wiinamäest ei ole mitte üffi juutide teguwiisi kujukamiseks kohane; see sisaldab ka meie jaoks õpetuse. Jumal on praeguse aja kogudusele suured eesõigused ja õnnistused osakssaada lastnud ja ootab ka selle järele wälja näha. „Chr. Gl.“ lht. 224.

2. õppetükk — 10. aprillil.

Tähendamisõna kuninglikust pulmadest. Kohturaha maksimisest.

Matt. 22, 1—22

Sissejuhatuses.

Jeesus ei lasse mitte ennast ülemapreestrite ja wariseeride wiha läbi araks teha. Hoopis sellewastu! See wiha sunnib teda palju enam weel nende otsustawa wastupanu põhjuse peale tähendama. See wiimane põhjus on teotamine Jumala headuse ja halastuse üle ja selle halwaks panemine.

Küsimused.

I. Kuninglik pulmapidu.

A. Kes Jumala armukutset põlgab läheb kaduma.

1. Missuguse edasitähendamisõna läbi püüab Jeesus rahwa juhtide ülespidamise nõhtluswäärsust näidata? Matt. 22, 1. 2.

2. Kuidas wdetasse kuninga kutsut vastu? S. 3. lõpp. Mis sugune iseäralik tähendus on sellel, et kutsuja üks kuningas on? 1. märkus.

3. Kuidas käib kuningas esiti ümber kutsututega? S. 4. Mis suguse tagajärjega? S. 5. 6.

4. Kuidas talitab ta nüüd märatsewate wastuhajatajatega? S. 7. Mil põhjusel ei wõi tema nüüd enam teistiti talitada? 2. märk.

5. Mis sugusele lõppotsusele pidid wastased selle läbi jõudma? 3. märkus. Kuidas läksid täide Jeesuse sõnad, mis 7. salmis awaldatud? Jerusalema ärariktumise läbi. Wõrdle 5. Mos. 28, 49—64; Luf. 19, 43; Matt. 24, 2.

6. Kuidas saadeti see pulmapidu siiski täide? Matt. 22, 8. 9. Misläbi on Jumal juutide ärariktumise järel duusel tekinud puuduse kõrwaldanud? Ap. t. 10, 28; 13, 46.

B. Kes Jumala armu-pulmakoda teotab, saab nuheldud.

7. Keda kogusid kutsujad pulmakotta? Matt. 22, 10. Mis sugune komme walitses kuninglikus pulmas Homikumaal? 4. märkus. Kuidas wdib siis selle ühe pulmalise ülespidamise kohta otsustada? S. 11; Rom. 2, 4.

8. Mida awaldas selle pulmawõõra waitimine, sellele kuningas küsimuse ette pani? Matt. 11. 12. 5. märkus. Mis sugune teenitud saatus tabab teda? S. 13.

9. Mis wastab patuste juures pulmawõõre? Kal. 3, 27.

10. Mis sugust hoiatust sisaldab see kujutus? 6. m.

II. Jeesus ja Rooma ülemus.

11. Milles peitusid Jeesuse wastaste piinised, mis selles küsimuses esitatud? Matt. 22, 15—18. Kuidas tühistab Jeesus nende piinised? S. 19—22.

12. Kuidas asetuwad endid jumalateenistus ja sõnakuulmine ülemuse vastu? 7. märkus.

M ä r k u s e d.

1. „Seeläbi, et tuningas oma alamad kutsus, omab see pulmaaeg riigiseaduslise iseloomu. Sellest äraütlemine saab seega siis tuninga alamlusest äraütleamise mõistega ühetaoliseks. (Bugge).

2. Temaft, kui kõigeülemast peast ehk juhust, lugupidamine oli kaalu peal.

3. Viimaks tuleb Jumala pikalmeelel lõpp; tema peab lõpeks õigust walitseda lastma ja endast lugupidamise kindlale alusele seadma.

Juutidel ei tarwitse siis mitte imestada, kui nad, ärawalitud rahwa asemel, nüüd tõlnerisi, patuseid ja paganaid Jumalariiki sisseastuma kutsututena näewad.

4. Selleks, et jutustatud sündmust mõista, peame ühte Hommikumaa kommet tähelepanema. Säältmaa kombe järele sõi kuningas alati üksinda ja külastas ainult mõnikord oma külalisi. Suurte pidustuste ajaks anti külalistele walged üliriided, misjuga nad, kui nemad wiisiksolewa kombe wastu teha ei tahtnud, nende eneste riiete üle tõmmatuna pidid kandma“.

(Roetsfeld ja Bugge).

5. Süütu tunne sunnib teda waikima. Tema on kas lubamata wiisil külaliste seffa tulnud wõi on ta tuninga auannetust halwaks pidanud. Igal juhtumisel on tema aga tuninga headust kurjasti tarwitada püüdnud.

6. Jumala riik annetati küll paganatele; kuid ka nende seast saawad kõik need wäljaarwatud, kes armu ainult wälispidifelt wastuwõtawad ja endid mitte armu läbi sisemiselt uuendada ei lase.

7. Juudid mõtlesid et on olemas ainult üks walik ehk wõimalus: kas keiser wõi Jumal. Jeesus näitab aga et: keiser ja Jumal.

Kohustused Jumala wastu ei tarwitse mitte kannatada kohustuste täitmise all keisri wastu. Nii kaua kui meie Jumalale anname mis Jumala kohus on, wõime meie ka julgesti keisrile anda, mis keisri kohus on. Jumala laps mõistab ühendada üstawust mis ülewelt on, ast päritolewa ustawusega.

Rõigesuurem käsufõna. — Lese naise weering.

Mark. 12, 28—34. 41—44.

Sissejuhatus.

Jeesus oli tuni siamaale kõiki oma wastaseid ära wõitnud. Rahwahulgad olid tema õpetuse üle imestufes... Nad walmistasid tema wastu uut pealetungi. Jeesus pidi langemisele wiidama... Rabbiinerid tundsid 613 käsku „Thora's“ wõi Talmutis, misfugused mitte ühesfuguses wäärtuses ei olnud. Nende käskude wäärtuseid ja astmeid otsustasid iseäralised tundemärgid, misfuguste mõistmiseks hoolast uurimist tarwis oli.

Wastased lootsid seeläbi Jeesust käskude mittemõistmises rahwa ees häbistada wõiwat. Kuidas küll saab Jeesus otsustama?

Küsimused.

1. Kirjatundjate küsimine ja Jeesuse wastus.

1. Misfuguse teadmise oli kirjatundja Jeesuse ülesastumisest omandanud? Mark. 12, 28. esim. osa. Misfuguse küsimise esitab ta temale sellepärast? S. 28 lõpp.

2. Misfugune eesmärk oli teda selleks esiteks juhtinud? Matt. 22, 34. 35.

3. Mis wastab Jeesus? Mark. 12, 29 — 31. Mis on seega siis fogu käsu mõiste? Rom. 13, 10.

2. Mille seest peame sõnakuulmise saladust otsima?
1. Joan. 4, 19; 5, 3. 1. märk.

5. Kuidas täiendab Jeesus oma wastust? Matt. 22, 40. Seleta seda pilti ära! (Uks liigub kahe hinge peal).

6. Kuidas wõtab kirjatundja Jeesuse wastuse ülesse? Mark. 12. 32. 33.

7. Kuidas tõlab seega Jeesuse otsus? S. 34. Mispärast on tema Jumala riigile lähedal? 2. märkus. Mis ainult puudub temal weel? Matt. 16, 24.

II. Jeesus otsustab rikaste ja waese lese annete üle.

8. Mille üle on Jeesus huwitatud? Mark. 12, 41, esim. osa. Mis tähendab see praeguse aja jaoks? Ebr. 13, 8.

Kuidas oleks pidanud kostma Jeesuse otsus, kui tema ainult annetatud summade suurus üle oleks tähele pannud? Mark. 12, 41. 42. Kuidas otsustab aga Jeesus? S. 43.

10. Mikspärast hindab ta tema annet nõnda kõrgelt? S. 44. Mis sugust mõõdupuud tarvitab Jeesus ande üle otsustamisel? 2. Kor. 8. 12. 3. märkus.

11. Mis suguse mõõdupuuga mõõdetakse meie andeid? 4 märkus.

Märkused.

1. Kristlik religioon ei ole mitte mõni tegudest koosnew üldarw, waid elu täius; mitte ärateenimine, waid meelsus. Sellepärast ei ole ka ei suuremaid ega väiksemaid käskusi. Meie peame enestele kõige ennem selle waimu omandama, mis meie tegudele õige wäärtuse annab. Ja mis sugune on see waim? — Armastus!

See awaldab end seestpoolt väljapoole. Armastus tungib läbi kõikidest meie soowidest ja tahtmistest, piitetest ja ihaldustest.

2. „Et kirjatundja äratundis, et õiguse teod Jumalale meelepärasemad on, kui anded ja põletamise ohwrid, seega oli ta Jumala riigile ligemal, kuid ta pidi Kristuse jumaliku iseloomu tunnistama“. „Desiere“, lhf. 608.

3. „Ma nägin andeid, mis Jumala laekasse pandi ja wõisin ka nende tõelist wäärtust mõõta. Tema ei otsustanud mitte nende wäärtust sissepandawa rahasumma suuruse järele. Jeesus waatas andjatele südamesse ja mõdtis neid mõjuudeid, mis annetajat annetamisele oli mõjutanud.“

See „kuidas“ tegi annetaja ande wäärtuse Jumalale kas suureks wõi weikeks. Rikas mees pani Ju-

mala laefasse oma liiaft warandusest, aga waene leif-naine selle wastu köif mis tal oli, oma elu ülespidamisest.

4. Jeesus möödad ande wäärtust annetaja enese isiklike wäärtuse järele. See on see uus möte. Tema ei mööda mitte kohut „silmanäo“ (Joan. 7, 24) waid meie südametunnistuse järele

4. õppetükk — 24. aprillil.

Jeesus kuulutab ette maailma lõppu.

Matt. 24, 1—14.

I Jeesuse ettekuulutamise põhjus.

1. Misuguse ettekuulutamisega oli Jeesus oma kõnelemise wariseeridega templis lõpetanud? Matt. 23, 38. 39. Misugune jüingrite möte wäljendub selle wastandina, kui nad Jeesuse tähelpanu templi peale juhivad? Matt. 24, 1. 1. märkus.

2. Misugune tegu saab selle linna turjuse möödu täis tegema? Matt. 21, 38. Mis on siis sellepärast Jeesuse sõnade järele ärajäämata? Matt 24, 2.

3. Misugusele küsimusele põhjustab Jeesuse ütelus jüingreid? S. 3. Mida sisaldab kogu see peatükk nende küsimuste suhtes? 2. märkus.

II Jeesus näitab maailmawoolu üldiseid põhijooni kuni maailma lõpuni.

A. Üraeksitamine waleprohweti kuulutuse läbi.

4. Misugusele hoiatusele tunneb Jeesus end põhjustatud olewat? S. 4. 5; Joan. 5. 43. Kes ka tunneb prohwetikuulutuste wäärtust? 3. märkus.

5. Mis on seepärast tema süüd? 2. Kor. 4, 4. Mil wiisil saadab ta seda lorda? 2. Kor. 11, 13—15.

6. Too selleks ette näituseid? Ap. t. 5, 36, 3; 8, 9. 10. Mohamed, Russel.

B. Sõjad, maawärisemised, kallis-aeg.

7. Misjuguuste sündmuste läbi märgitakse ära aeg Kristuse taewaminekust kuni tema jälletulekuni? Matt. 24, 7.

8. Kuidas seab Jeesus end parema aegade oote kohta? S. 8.

9. Kuhu wiib meid palju enam praeguste asjade arenemine? Jlm. 15, 1.

C. Suur wiletsus.

10. Misjugused olukorrad saawad Jumala lapsi weel peale selle rõhuma? Matt. 24, 9. Misjuguust sise-mist hädaohtu tähendab see? S. 10.

11. Mispääle on Kristus sellepärast juba ennem tähelepanelikuks teinud? Joan. 16, 2. 1. Mis saab selle järeltus olema? Matt. 24, 12.

12. Misjuguust julgustamist peab Jeesus tarwilikuks? S. 13; Ebr. 3, 14; Jlm. 14, 12.

13. Mis on aga hoolimata kõikidest raskustest kõigil möödunud aastasadadel alati sündinud? Matt. 28, 19.

20. Milles saab see tõe peituma? Matt. 24, 14.

14. Mida tähendab see Jumala lastele? Joan. 9, 4.

Märkused.

1 Jüngrid ei mõistnud enestele ettekujutada, et niisugune wägew ehitus, nagu see tempel, wõis ärahäwitatud saada

Sellepärast juhtisid nad Jeesuse tähelepanu templist wäljatulles nende hiiglasuurte templikiwide peale, misjugused nii kõwaste olid kokkumeisterdatud, et müürid kui ühest kiwist koosseiswad müürad wäljapaistsid. Misjugune häwitus küll wõis neid purustada?

2. Jeesus wastab nende küsimusele, näidates märkide peale, misjugused pidid selle sündmuse lähenemist näitama.

Et sündmused Kristuse esimise tulemise juures, misjugused Jerusalemma ärarikkumisel ja kristlaste tagakiusamisel enda haripunktile olid jõudnud, nii

mitmeski suhtes nende sündmuste sarnatsed olid, mis tema teise tulemise eel pidid olema, siis on Kristuse sõnadel, mis ta jüngritele wastas, kaheldone tähendus: esiteks nende sündmuste jaoks, mis Kristuse teise tulemise eel pidid käima.

3. Saatan tunneb prohwetiffulutuse wäärtust. Sellepärast on tema püüid neid alati teotuse ja põlgduse alla jaata.

5. õppetükk — 1. mail.

Jerusalemma ärahäwitamine. — Kristuse tuleku märgid.

Matt. 24, 15—31.

Rüsimused.

I. Jerusalemma saatus.

1. Misfugune osa 2300. õhtust ja hommikust oli Israeli jaoks määratud? Tan. 8, 14; 9, 24. 1. märk.

2. Misfugune sündmus pidi nende 70 aastanädala keskele langema? Tan. 9, 27, esim. pool. Mis pidi hiljem sündima? Tan. 9, 27 lõpp.

3. Kes wõtab selle prohwetikuulutuse oma eeslawasse ülesse? Matt. 24, 15. Kuidas on Jeesus samafugust mõtet teistes kohtades awaldanud. Luf. 19, 43.

4. Misfugust ülespidamist soowitab Jeesus usklikudel sel ajal? Matt. 24, 16—20. Kuidas oli wõimalik põgeneda hooimata linna ümberpiiramisest? 2. märkus.

II. Kristuse tulemine ja selle märgid.

5. Misfugufets wõrdlufets terwitab Jeesus nende päewade wiletsuseaega S. 21. 22. Misfugust aega on sellega mõelnud? Ilm. 12, 15; Tan. 7, 25. lõpp.

6. Misfugust püüet saab saadan sel ajal awaldama? Matt. 24, 23. 24. Misläbi, saab tema oma prohwetite jumaliku olekut tõendada püüdma? Ilm. 13, 13. 3. märkus.

7. Mida saadakse Kristuse tulemise kohta ütlemas? Matt. 24, 26. Mis läbi saab aga iga kahtlus kõrvaldatud? S. 27. Ap. t. 1, 11; 1. Tess. 4, 13—18.

8. Misfuguse pildi läbi kujutab Jeesus selle kohta iseenesestmõistetavust? Matt. 24, 28. 4. märkus.

9. Misfugused ajad looduses saavad Jeesuse tulekut jutlustama? S. 29. 5. märkus.

10. Mispeale saab sel ajal Jumala töö iseäranis ulatama? Jlm. 7, 2. 3. Võrdle Matt. 24, 14.

11. Mil viisil võime meie Jumalat selles awitada? Ap. t. 1, 8.

12. Kuidas saab Jeesuse ilmumine maailma peale mõjuma? Matt. 24, 30; Jlm. 6, 15—17. Mida saavad aga Jumala lapsed tundma? Jes. 25, 9.

M ä r k u s e d.

1. 2300 prohvetlikku päewa ehk tõelikku aastat algasid siis, kui a. 457 e. Kr. Jerusalemma ülesehitamiseks läsi wäljaanti. 70 nädalat ehk 490 aastat alatawad 34. aastani p. Kr., kui Tethwanus kiwidega furnuks wisati, kogudus Jerusalemmas tagasiusamise läbi häwitati ja kui apostlid laiali läksid kõigile — nii paganatele kui juutidele — ewangeliumi kuulutama läksid.

2. Kui Jerusalemm oli ümberpiiratud, pidid kristlased eneste seisukoha kindlustuse peale mõtlema ja esimest võimalust põgenemiseks tähelepanema. Jeesus oli neid käskinud mägestikku põgeneda, kui nad Jerusalemma ümberpiiratud näewad. See sai Joosepuse teate järele seeläbi võimalikuks, et Cestus, Gallus, kes oma wägedega Jerusalemma oli ümberpiiranud, peagi piiramise järele jättis. Ujalugu teatab meile et kõik need, kes Kristuse sõnu uskusid, rutusti Jerusalemmast lahkusid ja Bella linna kui ka teistesse kohtadesse, mis teisel pool Jordani on, põgenesid. Nende seast ei ole üksainsamgi Jerusalemma häwitamise juures hukka saanud. Nõnda sai siis Ünnistegija hoiatus suureks kasuks usklikudele.

3. Tema saab neid imetegusid, mis Elia ja Salomo palwe peale sündisid, järeltegema, et seega inimesi uskumisele mõjutada, et need imeteod taewast on ja et tema saatmine wõim ja wägi taewast pärit on.

4. Nendes sõnades räägib Kristus ühest loodusekäsust. Hukatus, mis esiteks Jerusalema ja sel ajal elawa inimesoo peale ja lõpeks ka wiimase rahwapõlwe peale pidi tulema, ei tule mitte mõne tujuka nuhtlusena Jumala käest, waid kui inimesoo enda walitud möödapääsemata saatus. Jüngrid, kes olid Kristusest räägitud hukatusetuulutust kuulnud, aga selle mõtet mitte mõistnud, küsisid: „Kus, Issand?“ Jeesus wastas: „Kus iial raibe on, senna koguwad lohkad“. Luk. 17, 37. Teiste sõnadega öeldud: Mäti, kui ülekohtu karitas, kas üfsiku inimese, linna, wõi ühe rahwasoo juures on täis saanud, siis järgneb needmine ja kohus.

5. 29. salmis ülesantud märgid on järgnewalt täideläinud:

19. maid 1870 aastal tuntasse ajaloos üldiselt „pimeda päewa“ all. Järgnew öö, mis pea täiskuu aeg oli, oli nõnda pime, et filmade ees hoitud walge paber nõnda pime paistis, kui must sammet.

13. nowembril 1883 läksid täide sõnad: „Ja tähed langewad taewast maha“. Tähtede sadu kirjeldab ajalugu kui „õdigesuuremat taewalikku tulewärki“, mis iial nähtud.

6. õppetükk — 8. mail.

Manitsemine walwajatele.

Matt. 24, 32—51.

1. Jeesuse üleskutsse õigelt wõrdlema õppima.

1. Misjufufeks wõrdlufeks peawad kõik need märgid olema, nagu Jeesus selleks üleskutsus? Matt. 24, 32. 33.

2. Misparast on meie ajal niisugune sõrdlemine waga ferge? Luf. 10, 23. 24; Tan. 8, 19.

3. Mispeale pöheneb meie otsus maailma lõpetufe kohta? Matt. 24, 35; Jef. 51, 6; 24, 6. Misfugufes meeles peame meie aga otsustama? Matt. 24, 36; Jlm. 10, 6. lõpp.

II. Maailma hirmus seijuford Kristufe tuleku eel.

4. Misfupufe ajaga sõrdleb Jeesus oma tulemise eelfet aega? Matt. 24, 37.

5. Kuidas kirjeldab Jeesus Noa taasaegseid, ja ühes sellega ka praegust maailma? S. 38. 39. Misfugust kuulutust pidi Noa omal ajal kuulutama? 2. Peetr. 2, 5; 1. Mos. 6, 13.

6. Kes teeb täna Noa sarnast tööd? Jef. 40, 9. 10; Jlm. 14, 12. Kuidas saawad inimesed eneste üldfuses end selle kohta pidama? 2. Peetr. 3, 3. 4; Luf. 18, 8. lõpp.

III. Üks suur lahutus.

7. Mil wiisil awaldas Jumal Noa ajal wahet kahe rahwasfasi wahel? 1. Mos. 7, 16 lõpp. Misfugufe wahet teeb Jumala kuulutus täna rahwa seas? Jlm. 7, 3; 14, 9.

8. Kui otsustaw saab see lahumine olema? Matt. 24, 40. 41. Mida saawad ühed tegema? Luf. 21, 27. 28. Ja teised? Jlm. 6, 15. 16.

IV. Ulatife walwamise kohustus, mis awaldub:

A. Waenlase tagasitõrjumises.

9. Mispeale tähendab Jumal mitmel korral? Matt. 24, 36. 42. 44. 50. Mida peab Jumal sellesparast tarwilikuts. Matt. 24, 42, faks esimist sõna.

10. Kui mitmele on see tarwiline? Matt. 13, 35. Misüle peab walwas oleks kõigeenne ulatama. Meie eneste maja üle. Matt. 24, 43.

11. Mis peaksimme meie siis Issandale olema? ÜL. I. 4, 12. Kellele peame aga sulutud olema? Jes. 42, 19.

B. Tõsiselises töötamises Issandale.

12. Kelle sarnased peaksimme meie sel ajal olema? Matt. 24, 45—47. Mida mõeldakse selle „roa“ all? Jer. 15, 16.

13. Milleks on seega siis iga Jumalalaps täna fohustatud? (Misjonitööle).

7. õppetükk — 15. mail.

Tähendamisõna kümnest neitsist.

Matt. 25, 1—13.

Selle tähendamisõna ja Matt. 24. ptk. lõpu vahel on nähtab ühendus. Jeesus ühendab neid sõnaga „siis“. Matt. 25, 1. esim. sõna. Kristus tahab et tema jüngrid ford walwajatena leitaks. Walwamist ei pea aga mitte üffi mõne teatud tunni jooksul teostatama; seda peab igal ajal inimese elus awaldatama.

Seal ei pea mingisugust waheaega olema. Tark on see, kes igal päewal ja ajal walmis on. Aga sellele walmisoleku tarkuse tipule jõuame alles siis, kui meil rõõm on igal ajal temale wastu minna. Seda ülemat tarkust ja alatist walmisolekut tujutab meil tähendamisõna kümnest neitsist.

Asjaseletusels.

Schnelleri järele algawad pulmapidustused Pales-tinas alles päikese loojamineku järele.

Õhtu eel läheb peigmees pruudi majasse. Sää- peetakse noorepaari õnnistamise komme ära.

Siis tuleb pulmaliste rong ühes pruudiga tagasi peigmehe majasse, kus wõdraspidu korraldatakse. Sellel reisil on siis peigmees kangelane, keda austatakse. Need kümme neitsid lähewad sellele pulmarongile

wastu. Nad kannawad käes puu leppide otša asetatud sõnsaid riistu, kuhu õli ja pigi asetatud ja mis tahi laudu põlesid. Et aga peigmehe tulef wiibis, lõpeb rumalatel neitsitel, kes enda lampifid ei olnud küllaldaselt ettewalmistanud, õli ära.

Targad olid aga, asja targalt järeilmõeldes, ta ooteaja peale mõtelnud ja õli enestele tagawarats kaasa wõtnud.

R ü s i m u s e d.

1. Millega wõrdleb Jeesus taewariiki enda tulemise eel? Matt. 25, 1. esim. osa. Jutusta lühidalt tähendamissõna! S. 1—12.

2. Kuidas tähendab Jumal siin usklikke? S. 1. Miksp. nimetatakse neid kõiki neitsiteks? Jlm. 1, 5. teine lause, 14, 4.

3. Kellega wõrdleb Kristus iseennast? Mark. 2, 19. Misjärele igatseb peigmees? Joan. 14, 3.

4. Misjuguse manitsussõnaga pöörab ta oma koguduse poole? Jlm. 3, 11. Misjuguse laitude peab ta kogudusele awaldama? Jlm. 3, 15—17.

5. Millal just tarwitab kogudus silmasalwi? Jlm. 3, 20, esim. lause. Mil wiisil on lõpu koguduses liikmed segatud? Matt. 25, 2.

6. Misjugusis asjus on nii targad kui rumalad neitsid ühesjugused? Salmid 3—6. 1. märkus. Misjuguses ühes punktis leiame aga wahet? S. 4.

7. Mille tähenduskujuks peeti õli juba wanasti? Paul 45, 8; Ap. t. 10, 38. Misjugune iseäralik tähendus on sellel meie jaoks? Ew. 4, 30; 1, 14.

8. Misjugune seisukord wõtab kõikide juures maad? Matt. 25, 5. Kas laidetakse siin magamist wõi mida peame selle all mõistma? 2 märkus.

9. Mis saab Kristuse tulekul awalikuks? S. 8. Milles oli siis nende rumalus? 3. märkus.

10. Millega algab peale sifemine magamine? Jlm. 2, 4. Misjuguses seisukorras ollakse siis tõe wastu. Matt. 15, 8.

11. Kes oli ford põlew lamp, kes aga wiimaks kustus? 2. Tim. 4, 10. Kuidas wõime sellest kustumisest eemal holda? 2. Kor. 7, 1; 2. Peetr. 1. 10.

12. Mis saab siis röömsale algule (ümberpöörmine) ja õigele edasiminekul (pühitsus) järgnema? Matt. 25, 10. Mis sugune saatus tabab teisi. S. 11. 12. 4. m.

13. Mida tahab Jeesus oma lõpumanitsusega ütelda? S. 13. Ebr. 12, 14.

Märkused.

1. Nemad kõik ootavad ühte peigmeest. Nad tahavad tema läbi õndsaks saada.

Nad läksid kõik wälja peigmehe wastu. Nemad käiwad üheskoos selle tee peal kus nad Jeesust kohata wõiwad ja ei pea selleks ühtki ohwrit liig talliks.

Nendel kõikidel on lambid. Nemad ei häbene mitte oma usu pärast; nad tunnistawad awalikult oma Õnnistegijat.

Nende lampides põleb ühesugune tuli. Eneste tegusid lasewad nad paista inimeste ees.

Nemad kõik uinnsid magama. Nemad ei ole mitte loodusendüete wastased, mis Jumalast on ja mille eest peab hoolitsetud saama. Endapiinamine ei ole mitte Jumalale meelepäraline ohwer.

2. Siin ei seisa ainsamatti laituse sõna. Ka targad neitsid on magama uinunud, ilma et see neile—nagu selle tähendamissõna edasifelt käigust paistab — paha oleks teinud. Nemad wõisid magada sest nad olid walmis.

Sõjawäljal on juhtumisi kus sõdurid ka kõige hädaohtlikumal filmapilgul magada tohiwad, kuid ainult riidetatud olekus, paunad seljas, püssid käwarrel, olles kõrgemal määral walmis hädaohu märguande jaoks.

Refföö tunnil on magamine päris loomulik asi. Neitsid tegid seda, mis aja kohane oli. On olemas ka üks hullustaw ootamiswiis, mis sugune loomulik-

kuude asjade rahuldamiseks enam vähematti aega üle ei jäta. See on wastuofsa. Meie peame eneste kohuseid iga päew ustawalt täitma ja kained kristlased olema ning niisugusteks jääma.

3. Kumalatel neitsitel puudus püha Waimu juurewool. Neil oli kord õli olnud. Nende lambid (tunnistus) olid kord põlenud. Aga nemad olid seega rahule jäänud, mis neil ennem oli olnud ja mida nad olid läbielanud. Nemad ei tee „täna“ enam uusi usutogemusi. Nemad ei ole täna enam püha Waimu mõju all. Leib, mis sugust eile söime, ei täida meid enam täna. Meil peab täna wainuosasaamine olema Jumalaga.

Kui Kristus oleks kohe tulnud, kui nende esimene armastus kõigeheledumalt põles, siis oleks ka neid fiselestatud. Et aga peigmehe tuleku ooteaeg pikale wenib, jääwad nad magama. Walwel olet jääb hooletusesse ja neid üllatatakse nende hooletumas olekus.

4. Nad seisawad lufustatud ufse ees. Nad olid kord wäljaläinud ja neil olid kord põlewad lambid olnud. Nemad olid ka kord midagi läbielanud. Nende ümberpöörmist ei saa mitte mahasalata. Ja nüüd? — Kui tõsine see asi on! Meie peame täna Issanda tuleku jaoks walmis oleku õli eest hoolt kandma.

8. õppetükk — 22. mail.

Tähendamisõna kätteusaldatud talentidest,

M t t 25, 14—30.

Sissejuhatuses.

Tarkus kohustab alatisele walmisolekule.

Seda nägime meie tähendamisõnas kümnest neitsist. Aga milleks kohustab meid see walmisolek ise? Mis sugune on selle walmisoleku tõeline olnu? Dotamine on aga ka ühel ajal tegutsimine. Kuidas peame

eneste tegewust kujundama, kui see peab armu leidma Jumala ees? Tähendamisõna kätteusaldatud naeltest annab meile selle kohta seletuse.

R ü s i m u s e d.

1. Misuguse tingimise on Jumal taewariiti jissemineku tingimiseks ülesseadnud? Matt. 7, 21.

2. Kas võib Jumal kõigilt enda lastel sedasama teenistust oodata? Millest saab meie teenistuse suurus ärarippuwaiks tehtud? (Anderikkusest, eluseisukor-
rast, heast tahtmisest).

3. Kuidas on Jumal meie tähendamisõnas anded ärajaotanud? Matt. 26, 14. 15 (Õna „warandus“ tähendab niipalju kui osawus) 1. märkus.

4. Misugune meelsus awaldub mõlemi esimese julase tegewusest? S. 16. 17; 1. Kor. 4, 2. Kuidas on aga lugu kolmanda julasega? Matt. 25, 18.

5. Kuidas tasub Jumal mõlemile esimesele nende tubliduse eest? S. 20–23. 2 märkus.

6. Kuidas iseloomustab Jumal kolmanda julase meelsust? S. 24 – 27. 3 märkus. Ja järeldus? S. 28.

7. Mida võidakse kõikidest usklikudest öelda? Ew. 4, 8. lõpp.

8. Mida ootab Jumal tähelpannes neid andeid? Luf. 19, 13; Matt. 5, 13 esim. lause 4. märkus.

9. Misjärele möötab, Jumal meie tööd? 1. Kor. 4, 2. 5. märkus.

10. Mis on kõikide ustawate julaste palk? Matt. 25, 21; Joan. 12, 26; Kal. 6, 9. Mida peab meile laisa julase saatuse ütlemata? Matt. 25, 29. 30. 6. märkus.

11. Misugune manitsus antakse meile kõigile? Rom. 12, 11. esim. lause.

M ä r k u s e d.

1. Jumal ei tunne wägiwalda ega ka eelistust kellegi wastu. Tema jagab oma waranduse kõigile. Aga tema möötab koormat meie jõu järele. Tema ei pane ühelegi rohkem peale, kui keegi kandab suuda.

2. Tema pani neid palju üle, s. t. ta andis neile suurema tegewuswabaduse, wabastades neid selleks teenija seisukohast, et neile wõimalust anda nende õnnest osa wõtta.

3. See sulane ei olnud mitte mõni kurjategija wõi waras. Temal puudus ainult armastus tõe wastu. Raha ei kuulunud temale. Mispärast pidi ta ühe teise jaoks töötama?

Ra puudus temal armastus oma isanda wastu, muidu oleks ta raha vähemast rahawahetajate kätte (Panka) wiinud, kus raha oleks iseenesest oma isanda kasuks protsente kandes töötanud. Tema on üks laisk, rahulolemata ja ustawuseta sulane.

4. Rõigeeste peab õnnistuserikkus meie eneste sees suurenema. Meie peame kaswama ja selleks alati edumaks teha püüdma, et sisemise inimese poolt tugewaks saada. Meie peame aga ka teiste juures töötama.

5. Jumal ei otfusta mitte meie üle meie teenimise wõi kordasaatmise suuruse järele waid wõrreldes meie teenimiseseisutorda meie teostamiswõimega, seega siis ustawusega. Jumal peab kõiki ustawaid täiesti ühewäärilisteks, waatamata nende mitmesuguse kordasaate suuruse peale.

6. Kes jätab tarwitamata Jumala armuannid see mõistab ise õigeks nende eemaldamise enese juurest ja enda wäljajaitmise Jumala riigist.

9. õppetükk — 29. mail.

Wiimastest kohtust,

Matt. 25, 31—46.

Sissejuhatusesks.

Tähendamisdinas talentidest on Jeesus kujutanud ustawat töötamist ooteajal. Ainult see wõib tema ees seisma jääda, kes on Jumala auks tegew olnud armastuses, ustawuses, eneseohwerdufes ja tänulikus

meeles. Jumalale meelepäralise tegewuse tarwilit ja petmata tundemärk on ennast ärasalgaw tänulikkus. Minult niisugusele on maksew töötus: „Kellel on, sellele peab weel antama“. Et seda töötust selgitada, jutustab Jeesus tähendusföna wiimastest kohtust.

R ü s i m u s e d.

I. Kristuse tulemine järgneb Jumala õiguse awalikuksaamiseks.

1. Mil wiisil saab Jeesuse tulemine tema enda sõnade järele olema? Matt. 25, 31. 1. märkus.

2. Mispeale on Jumala aujürg põhjendatud? Paul 89, 15. Kellena ilmub Jeesus sellepärast? Joan. 5, 22; Wil. 2, 10. 11.

3. Mis ütleb selle usupunkti kohta Ewangeliumi usutunnistus? („Sealt tuleb tema kohtu mõistma...“)

4. Misuguses järjekorras arenewad nüüd sündmused? 3. Tess. 4, 15-17; Joel 4. 16; Jer. 4. 23-27; Ilm. 20, 4; 1. Kor. 6, 2; esim. osa.

II. Kristuse tulek toob lahutuse furjade ja heade wahel.

5. Mis sünnib kõige enne 1000 a. järele? Ilm. 21, 2. Misugune ülestõusmine järgneb nüüd? Joan. 5, 29 lõpp.

6. Misugune Jeesuse sõna on nüüd tõeks läinud? Matt. 25, 32, esim. lause. Misuguse tõenduse toob Jeesus nüüd järgnewa lahutuse juures? S. 32, teine osa. 33; Joan. 2, 24; 10, 27.

8. Mis teeb ühtesid sõblikkudeks funinga paremal käel autohale asumiseks? Matt. 25, 35. 36; Jes. 58, 7. Misugust meelsust wõib nende teguwiiisist järeldada? 1. Joan. 4, 16.

8. Mis saab nende armastuse tegudes awalikuks? Jaf. 2. 17.

9. Kelles on nad Kristust armastanud? Matt. 25, 40. 2. märkus.

10. Kuidas on lugu nendega, kes pahemal käel on?
S. 41—45; Paul 109, 17—19.

III. Jumala õigus annab õigetele palga
aga halastamatudele hukatuse.

11. Misugune järeldus on nüüd tegemise läbi
awalikuse ette ilmunud meelsusel? Matt. 25, 34. 46.

12. Mida tahab Jeesus veel kord mõjuvalt meeletuletada? Matt. 7, 21; 1. Kor. 16, 13. 14.

Märkused.

1. Kristuse tulek saab sealäbi nõnda aulik olema, et kõik inglid temale ausaakonnana kaasa tulevad. Meie võime eneste piiratud ettekujutusvõimega ainult nõrga pildi endale sellest suurest sündmusest saada.

Jeesus tuleb ja „kõik pühad inglid temaga“. Kõik pühad inglid saavad tulevat kuningat tema aulisel tulemisel saatma.

2. Tähepanemiseväärne on, et teenistused, misuguste alusel kuningas ühtesid hukka mõistab ja teisi vastu võtab, niisugused on, mis iga üks, isegi kõige nõrgem, võib korda saata. Sõnade järele „ühele nendefinaste mu vähemate wendade seas“ võib paista kui oleks niisugune armastuse teenistuse kohustus ainult Kristuse järelkäijatele maksew; kuid meie ei pea neid sõnu nii kitsarinnaliselt võtma.

Kristuse järelkäijaid täidab üks iseäralik armastuse siide ja ka neile on maksew tõotus, kes enda usuwendadele armastuse teenistust ülesnäitavad, kui see ka, nagu Matt. 10, 42 öeldud, „klaas külma wett“ oleks; kuid Kristus hindab samuti ühe kristlase armastuse-tegu iga abitarwitaja juures, isegi siis, kui see isik ka awalikult Kristuse järelkäija ei ole. „Desire“, lhf. 688.

„Isegi uskmatute seas on mõningad, kes headuse waimu on arendanud, kes misjonääride vastu lahked on olnud ja neid teenides isegi oma elu hädaohtu annud, enne kui weel elu sõna nende kõrwu kostis. On paganaid, kes teadmatalt Jumalat kummardawad,

felledele tõe walgust weel iialgi pole toodud, kes aga ometi hukka ei lähe. Ehk nemad küll Jumala kirjutatud käsust ei tea, on nad siiski tema häält looduses tähele pannud ja selle mõjul teinud, mis tema käst nõudis. Nende teod tunnistawad sellest, et püha Waim nende südameid on puudutanud. Neid peetakse Jumala lasteks". Desire" Iht. 638.

10. õppetükk — 5. juunil.

Jeesuse waenlased otsustawad teda surmata. — Citewalmistused paasapüha jaoks.

Matt 26, 1—5. 14—19; Lut. 22, 1—13.

Sissejuhatuseks.

Jeesuse õppetegewus on lõpetatud. Algab wiimane aht: tema kannatuse lugu. Esimene waatlus awab end meie silme ees tema mitmesuguste wahejuhtumistega.

Küsimused.

I. Jeesus kuulutab jälle oma kannatamisi.

1. Misugune Jeesuse tegewus jõuab lõpule? Matt. 26, 1. Misugune osa tema elust algab nüüd? S. 2.
2. Misugusel teel tahab Jeesus Matt. 24. ja 25. ptt. kirjeldatud aulikkusele jõuda? Matt. 20, 18, 19.

II. Kõrge nõukogu otsustab Jeesust surmata.

3. Misugune järeldus oli siamaale kõigil tema waenlaste kawalatel nõudel olnud? 1. märkus.
4. Misugune mõju oli nende kaotustel olnud? Mis nõu peawad nad nüüd? Matt. 26, 4.
5. Mikspärast ei taha nad oma mõrtsukatöö plaani pühade ajal täidesaata? S. 5. 2. märkus.

III. Juudas heidab Jeesuse waenlaste poolele.

6. Kelles on saadan tahtliku tööriista leidnud? Luf. 22, 3.

7. Kas oleks Juudasel võimalik olnud ärapäästetud saada? Joan. 7, 17; 6, 37. Mida tegi tema aga selle asemel? Luf. 22, 4.

8. Kuidas asetasiid endid ilmameelsed tema äraandmise kohta? Luf. 22, 5. 3. märkus.

IV. Jeesuse ettevalmistus paasapäha jaoks.

9. Misfugune püha oli uke ees? Matt. 26, 17. Misfugusel juhusel oli paasapäha siseseatud? 2. Moj. 12.

10. Mis peale tähendas see ette? 1. Kor. 5, 7. 4. märkus.

11. Kellele teeb Jeesus ülesandeks pühade vastu ettevalmistusi teha? Luf. 22, 8—12. Misfugune läbielu saab neil seejuures olema? Luf. 22, 9—13. 5. m.

Märkused.

1. Nende nõud olid alati Jeesuse waimse üleoleku läbi tühjaks tehtud ja ta oli kõikidest mõitlustest mõitjana väljatulnud.

2. Pühade aegus on suur rahwahulk Jerusalemas toos, kes kõik wägewast usulisest tungist täidetud on. Juudid tartsiid selle suure rahwahulga poolt mäsku, mis Jeesuse kasuks oleks wõinud kujuneda.

3. „Meie waatame Juudase, kui äraandja, peale põlastusega; kuid tema sarnatseid isikuid leiame Kristuse järeleelkäijate ridades palju — need on tõelikult tema kõigepahemad waendlased. Nemad austawad ainult iseennast ja raha, nad tarwitawad kristlust oma kurja tegude kattets. Nemad müüwad eneste õiguse-tunde ära raha eest ja eneste Õnnistegija wäilse maie kasu eest“. „Spirit of Prophecy“, V, III lhf. 82.

4. Paasapüha pidi nii mälestuspüha kui ka eeskujule olema, kus see mitte üksi Egiptusest ärapäätmise päälle tagasi ei tähendanud, vaid ka ettepoole selle suure wabastuse peale, mis Kristus oma rahwa ärälunastamises patu wangipõlwest pidi täidesaatma. Ohwritall esitab meile Jumala Talle, selle peal meie ainsam ärälunastamise lootus asub. „Patriarch ja Prohw“. Iht. 272.

5. Weekandmine oli Palestiinas naiste ülesandeks, sellepärast oli see tundemärk, mis Jeesus neile andis ebaloomulik. Tema ei teatanud mitte neile ifegi selle mehe nime ja ka maja asukohta. Ettewalmistused, misuguseid Peetrus ja Joannes pidid tegema, olid wiist paasatalle, libedate rohtude, hapnemata leiwa ja wiina walmistamine paasa püha jaoks.

11. õppetükk — 12. juunil.

Jeesus peseb oma jüngrite jalgu.

Joan. 13, 1—17; Luf. 22, 24—27.

Jeefuse püüded awalikus tegewuses mõita ja päästa on mõõdas. Nüüd on temal weel ainult omadega tegemist. Wahetegemine walguse ja pimeduse wahel, mis end wäljaspool jüngritehulka on awaldunud, astub nüüd ka selle ligemas ringkonnas awalikult esile. Oma ustawaid püüab Jeesus weel lähemale enda külge kõita ja neid usus kinnitada. See sünnib selle õppetüki järele tema eeskujule läbi jalgadepesemises.

R ü s i m i s e d.

1. Misüle waidlesid jüngrid paasaföömaaja algul? Luf. 22, 24. Misugune koht paistis väga igatsemiswääriline olewat? 1. märkus.

2. Misugune manitsus näis juba unustatud olewat? Matt. 18, 3. 4. Kus saab jüngrite waimne wäljasurewus awalikuks? Luf. 22, 25.

3. Mis sugune fõrd walitseb aga Kristuse riigis? Luf. 22, 26. Kes on seega siis enam teenimisele kohustatud? 2. märkus.

4. Millest saab lõpukohtu otsus äraolenewaks tehtud? Matt. 25, 40. 45. Mis suguse seisukoha on Jeesus ise omale walinud? Luf. 22, 27.

5. Mis suguse töötuse läbi püüab Jeesus oma jäungreid sedaseltki suurmeelsusele kaswatada ja julgustada? Luf. 22, 28—30.

II. Jeesuse eestuju on teeniw armastus.

6. Mis oli kõikide Jeesuse püüete põhjus oma jäungreid kaswatada? Joan. 13, 1. Mil määral on Juudas järsumas wastolus Jeesuse niisuguse meelsusega? Joan. 13, 2.

7. Mikspärast peab Jeesuse alandus meile seda wägewam paistma? Joan. 13, 3.

8. Mis sugusel nägelikul kombel näitab Jeesus enda lahtiütlemist kõigest aust? Joan. 13, 4; Wil. 2, 7, 3. märkus. Misläbi peab jäungrite kõrkmeel kõrwale saadetud saama? Joan. 13, 5.

III. Õrn õigele teele juhamine.

9. Mis sugune meelsus wäljendub kõige enne Peetruse sõnadest? Joan. 13, 6. Mil wiisil püüab Jeesus teda tahtlikuks teha? Joan. 13, 7.

10. Mis sugune meelsus awaldub nüüd weel enam ofustawas Peetruse wastupanekus? Joan. 13, 8. esim. osa 4. märkus.

11. Mis sugusele ähwardusele näeb Jeesus nüüd end põhjustatud olewat? Joan. 13, 8 lõpp. Mis suguse teise üleastumisesse langeb Peetrus nüüd? Salm 9.

12. Mil wiisil peab Jeesus teda nüüd weel õigele teele juhutama? Joan. 13, 10. Mis suguse sügawama mõiste kirjab Jeesus see läbi jalapesemisele juure? 5. märkus.

13. Misjughustes sõnades ja wiisil koondab Jeesus weel furd jalgadepefemise mõiste tähenduse foku? Joan. 13, 12–16.

14. Mis tähendab see meile, kui meie Kristuse selle eestuju järele teeme? Joan. 13, 17.

Märkused.

1. Efinene plats näib wäga ihaldamise wääriline olnud olema. Igaüks neist tahtis uues riigis ministriks saada. Kaunis suur osa wanast fõrkuse ja auahnuse haputaigna ofast roojastab jüingrite usku ifegi weel nende õpetaja lahkumise tunnil.

2. Kristus ei farda mitte oma riigi eest nõnda palju kui preesterliku omawoli eest. Sellepärast seab ta ülesse uue fõrra: „Kes teie seast tahab suurem olla, peab teenimises kõige ülem olema“. Rogudusest peab fõif seifuseastmed fõrwaldatud olema. Jeesus teab, et ülema eestujul wägew fülgehaffawusewägi allapõõle on ja et fõif juhataja manitsused wiljataks jääwad, kui sellele, mida õpetatud, hea eestuju puudub.

3. Jeesus paneb ise oma „riided maha“. Tema see Iisand ja õpetaja on rahul alusriidega, selle teenijate ja orjade riidega, ja tema teostab kõigealimat orjateenistust.

4. Peetruse tõrkumisest awalduub üks kangeaelne ifeteadwus ja fõrkus. Tema armustab Jeesuse teguwiisi ja tõukab seega alanduse ja teeniwa armastuse waimu tagasi.

5. Kui Jeesus endale rätiku ümbersidus, et seega tolmude jalgadelt ärapestata, siis oli tema fõõw selle tegewuse läbi nende fõidametest fõifi kadestust, lahkmeelt ja auahnust fõrwaldada; see oli palju tähtsam, kui tolmuste jalgade pesemine.

Niisjughustes waimus olles, nagu see nüüd nende üle walitfes, oli ofasamine Jeesusega wõimata; enne kui nad endid armastuses ei alandanud, ei olnud nad paafatalle fõõmifeks fõlbulikud wõi ka Kristuse fõrra

mälestuse pühitsemisest osa võtma, mis Kristus tah-
tis sisseseada.

Nende südamed pidid saama puhastatud.

Uhtus ja enesearmastus sünnitavad viha ja lahk-
meelt; aga seda kõike kõrvaldas Jeesus ära pestes
nende jalgu Nende meel muutus. Kui Jeesus nende
peale waatas, wõis ta öelda: „Teie olete puhtad“.
Nüüd oli puhas armastus üksteise vastu maadleid-
nud; nad olid alandlikudeks ja sallivateks saanud.

Wäljaarwatud Juudas, olid kõik teised walmis
üksteisele kõrgemat seisukohta andma.

Nüüd wõisid nad alandliku ja tänuliku südamega
Kristuse sõnu vastu võtta.

12. õppetükk — 19. juunil.

Üks teie seast annab ära.

Joan. 13, 21—38.

Sissejuhatuses.

Juudas on jalgadepesemisest osawõtnud. Muidugi
oli tema südametunnistus rahutu; sest Õnnistegija oli
ka tema jalgu pesnud ja temale tuhandeid armastuse-
ülesnäitamise meeletuletanud, mis ta ka Juuda vastu
lorda saatnud. Kuid tema ei jäta oma toorest mängu
mitte maha ja mõtleb ainult omaasju peale.

Küsimised.

1. Mida wõime meie Juudase ülespidamisest otsus-
tada? 2. Kor. 3, 14. esim. lause.

2. Mis sugune eesmärk oli Jeesusel aga ka Juu-
daga? Lut. 20, 15. Mis sugust mõju awaldas Juudase
ärapäätmise püüde nurjamineel Kristuse peale? Joan.
13, 21. 1. märkus.

3. Mis päraft räägib Jeesus siin nii üleüldiselt
oma äraandjast? Rom. 2, 4. 2. märkus.

4. Milleks peavad kõik jüngrid endid kõlbulisteks? Joan. 13, 22; Matt. 26, 22.

5. Missuguse küsimuse esitab nüüd Joannes Peetruse ülesõhutusel usaldavalt Jeesusele? Joan. 13, 23—25.

6. Mil viisil tahab Jeesus seda küsimust temale wastata? Joan. 13, 26. Missugune asjaoluford oli selle palusefega?

7. Missuguseks peab kogu Juudase ülespidamist nimetama? Matt. 23, 28.

8. Missugusel õrnal viisil tahab Jeesus seda kõl-
watumat jüngrite seltsist kõrvaldada? Joan. 13, 27 lõpp.

9. Millest paistab et jüngrid ei mõistnud, mispeale Jeesus oma sõnadega tähendas? Salmid 28, 29.

10. Millele tunneb end Juudas oma toores wastu-
hakkamises põhjustatud? Matt. 26, 25. Kes saab nüüd täielise võimu tema üle? Joan. 13, 27, esim. lause.

11. Millest on loomulik öö sel filmapilgil kõige kohasem pilt? Joan. 30; 1. Joan. 2, 11.

12. Mida võib Jeesus endast öelda, peale selle kui ta lõpeks Juudasele armastuse kätt on pakkunud? S. 31, 32. Missugust kästu võis ta niisuguse armas-
tuseawalduse järele ülesseada? S. 34, 35.

13. Mil mõõdul on see juba 3. Mos. 19, 18 ja 5. Mos. 6, 5 tähendatud käst üks uus käst? 4. märkus.

M ä r k u s e d.

1. Jeesus saab kurwaks nähes, et ta nõnda palju armastust Juudase juures ilmaaegu on tulutanud, ja et see oma hirmsa nõu juure ja ühes sellega ka kur-
juse tee peale jääb. Temal on ka tahju, et teda just ühest tema enda jüngritest tema waenlaste kätte antakse.

2. Parem hirmutab Jeesus kõiki oma jüngreid, kui et ta ühte oma jüngritest ülesõhutuselt meeleparandu-
sele ilma jätab.

3. Hommikumaal walitses järgmine komme: kui majajäsa ühte lauasõpra austada tahtis, siis lastis ta tüki leiba kausi, milles puuwilja mahl oli ehk jälle

tiit liha mõne leeme sisse ja ulatas sellele ärawalitu-
tule. Sellega arwas Jeesus Juudust weel omade sekka.
Tema wõis weel ümberpöörata. Tema plaanid olid
alles ainult Joannesele awalikud.

Mida aga teeb ta? Ta wõtab „palufese“ ja teeb
nõnda, nagu poleks midagi tema ja Jeesuse wahel
juhtunud.

4. Jeesus lisab juure: „Nagu mina teid olen
armastanud“. Ta teab et weel iialgi pole maapeal
nõnda armastatud ega saadagi armastatama, et nõnda,
nagu tema, weel iialgi üks inimene kogu oma mõtle-
mist ja tundmist, tegewust ja elu oma ligemise, ta
Juudase, ja Jumala teenistusesse pole annud ega
ohwerdanud ja et nii siis tema läbi see wana käst
esimest korda on täidetud; ja isegi mitte üksi täidetud
waid weel üle käsu nõude mindud, sest Jeesus armas-
tas inimesi weel rohkem kui iseennast.

13. õppetükk — 26. juunil.

Püha õhtusöömaaja sisseseedmine.

Mat. 14, 22—31.

Sissejuhatuses.

Paasatalle söömise lõpul murdis pereisa weel kord
happemata leiba ja ulatas selle tükke pereliikmetele,
üteldes: „Riidetud olgu sina, Issand meie Jumal,
maailma Kuningas, kes sa leiba maa seest wälja saadad.“

Siis lasi ta karika ringi käia ja ütles: „Riidetud
olgu sa Issand, meie Jumal, maailma kuningas, kes
sa wiinapuu wilja oled loonud“. Nüüd paneme tähele,
mis Jeesus paasatalle söömise lõpul tegi ja ütles.

R ü s i m u s e d.

1. Mil määral wõime Jeesuse paasatalle söömise kui
lahkumise söömaaja peale waadata? Luk. 22; 18.

2. Mis sugust asjade arenemist näeb Jeesus selgesti ette? Matt. 20, 18. 19.

3. Mis sugune tähendus saab tema ohvril olema? Ebr. 10, 10.

4. Miska tahab Jeesus omaksetele seda tegu unustamataks teha? Mark. 14, 22—24.

5. Mis sugune tähendus on seega siis püha õhtusöömaajal? 1. Kor. 11, 24 lõpp; f. 26.

6. Mikspärast pidi Jeesuse surma alatine meele-tuletamine au sees peetud saama? Joan. 10, 12. 17. 18; 3, 16.

7. Mis sugune mõju pidi sellel mälestamisel olema? 1. Peetr. 2, 21.

8. Mis sugune tähendus on leiwal ja wiinal ihulikus elus?

9. Mida tahab Jeesus leiwa ja wiina täiendustujulise andetalituse läbi öelda? 1. märkus.

10. Mikspärast on püha õhtusöömaag uue seaduse tähenduskuju. Ebr. 9, 15. 2. märkus.

11. Mida ütleb Jeesus neile üheteistkümmenele järgnewate tundide jaoks ette? Mark. 14, 30.

12. Misläbi wõis aga Jumal ähwardawat saatust Peetruse jaoks muuta? Luf. 22, 31. 32.

Märkused.

1. Leib peab ülewal ihu ja annab temale jõudu töötamiseks; wiin teeb inimese rõõmsaks ja julgeks, tema elustab wäsinut ja annab haigele uut jõudu.

Nii nagu leib ja wiin meie ihu kinnituseks tarwilikud on, nõnda tahab Jeesus meie waimuliku elu toiduks olla. Kes usus ja armastuses teda wastuwõtab, see alustab jumaliku elu ja kinnitab seda.

4. Wana seadus, mida Jumal Israeliga Moosese läbi seadis, sai ohwriloomade were läbi pühitsetud ja makswaks tehtud; uut seadust aga, mis sugust Jumal kõikide inimestega on seadnud, tahab Jeesus oma enese

were läbi pühitseda ja maksuks teha. Kes püha õhtu-
öödamaaga dieeti pühitseb see võtab Önnststegijat ja ühes
temaga ka Jumala käsud oma südamesse. Jumala taht-
mine saab ka pühitseja tahtmisets.】

Wana seaduse sõnast: „Sina pead!“¹ saab rõõmulit
ja tahtlit: „Jsa, mina tahan, mina olen sinu!“

